

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 5C/25/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813206646
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Prčová
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2014:6813206646.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca pred samosudkyňou JUDr. Luciou Prčovou v právnej veci navrhovateľa Z. Q. S., H. XX.XX.XXXX, C. S. XXX, X. S., Č. Q. proti odporcovi P. S. D., H. XX.XX.XXXX, R. C. Z. D. Č. X, S. C. Q., Z. Č. XXXX/XX, o zrušenie vyživovacej povinnosti na plnoleté dieťa takto

rozhodol:

Vyživovacia povinnosť navrhovateľa Z. Q. S., H. XX.XX.XXXX voči odporcovi P. S. D.Á., H. XX.XX.XXXX, ktorá bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu v Revúcej zo dňa 28.01.2011, č.k. 5C/39/2010-96 sa s účinnosťou od 01.09.2013 z r u š u j e.

Navrhovateľovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 13.09.2013 sa navrhovateľ domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti voči odporcovi ako plnoletému dieťaťu, ktorá mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Revúca, zo dňa 28.01.2011, č.k. 5C/39/2010-96. V odôvodnení návrhu uviedol, že odporca v júni 2013 ukončil vysokoškolské štúdium a vzhľadom na to je presvedčený, že je odporca schopný sám sa živiť.

Odporca sa k návrhu písomne vyjadril dňa 26.09.2013 a uviedol, že s návrhom na zrušenie vyživovacej povinnosti nesúhlasí. Je nezamestnaný, býva sám, aktívne si hľadá zamestnanie svojho zamerania. Taktiež uviedol, že rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 28.01.2011, č.k. 5C/39/2010-96 bolo navrhovateľovi určené platenie výživného, taktiež aj dlžného výživného, ktoré mu nebolo do dnešného dňa vyplatené. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 22.11.2013 odporca uviedol, že je doposiaľ nezamestnaný, žije z podpory svojich rodičov a jeho mesačné výdavky na bývanie sú vo výške 100,- €, stravu vo výške 160,- € a 50,- € predstavujú náklady na hľadanie si práce. Do týchto výdavkov nezahrnul bežné domáce výdavky. K vyjadreniu pripojil kópie emailových žiadostí o zamestnanie.

V písomnom podaní doručenom súdu dňa 13.11.2013 navrhovateľ uviedol, že od posledného rozhodnutia súdu o výživnom na plnoleté dieťa nedošlo k zmene jeho osobných majetkových pomerov. Uviedol, že dlžné výživné v mesačných splátkach doplatí, ale nie je ochotný platiť výživné na plnoletého syna od ukončenia jeho vysokoškolského štúdia, nakoľko odvtedy už mal dosť času, aby si nejaké zamestnanie našiel i keď by nezodpovedalo jeho zameraniu. V podaní doručenom súdu dňa 10.04.2014 uviedol, že je presvedčený, že jeho povinnosť platiť výživné na odporcu zanikla okamihom kedy sa prestal sústavne pripravovať na svoje budúce povolanie, t.j. ukončením štúdia na vysokej škole. Skutočnosť, že syn je teraz vedený na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie podľa jeho názoru nemôže sama o sebe odôvodňovať povinnosť aj naďalej platiť mu výživné. Poukázal na skutočnosť, že vo svojom veku môže odporca, pokiaľ si nemôže nájsť stále zamestnanie pracovať brigádnicky, alebo

aspoň po dobu turistickej sezóny si môže privyrobiť v turistickom ruchu a využiť tak znalosti z jazykového pobytu v Írsku, prípadne rôznymi inými brigádami alebo dočasnými zamestnaniami. Nečinnosť odporcu v tomto smere nemôže byť na ujmu jeho rodičov. Podľa názoru navrhovateľa je potrebné prihladiť aj ku skutočnosti, že matka odporcu a jej súčasný manžel sú spoločníkmi obchodnej spoločnosti DREVINSLOVAKIA spol. s r.o. a s ohľadom na rozsah predmetu činnosti tejto spoločnosti je zvláštne, že matka odporcovi, ktorý nemôže podľa jeho tvrdenia nájsť si zamestnanie, mu neposkytne možnosť pracovať v jej spoločnosti aspoň dočasne, pokiaľ si nájde prácu, ktorá by zodpovedala jeho predstavám a kvalifikácii. Navyiac skutočnosť, že odporca je evidovaný na úrade práce ešte neznamená, že skutočne žiadnu platenú činnosť nevykonáva, navrhovateľ vyslovil skôr opačný názor. Podľa neho je syn zdravý, a pokiaľ nemôže nájsť prácu vo svojom odbore nezostáva mu nič, len aby vykonával inú nekvalifikovanú prácu a zarobil si tak peniaze aspoň na živobytie. Uviedol taktiež, že nevyhovenie jeho návrhu na zrušenie výživného by podľa jeho názoru bolo v rozpore s dobrými mravmi aj s ohľadom na skutočnosť, že syn nemá záujem sa s ním a jeho súčasnou rodinou vrátane súrodencov vídať a úplne odmietol akýkoľvek kontakt, len od otca žiada platenie výživného.

Na vyššie uvedené skutočnosti žiada byť navrhovateľ vypočutý Okresným súdom v Příbramy, pretože vzhľadom na vzdialenosť miesta jeho bydliska a pracovnú vyťaženosť nemá možnosť dostaviť sa na pojednávanie na Slovensko. Na preukázanie týchto skutočností navrhol vykonať dôkazy a to: výsluch účastníkov, výsluch svedkyne jeho manželky Z. S. a matky odporcu.

Dokazovanie súd vykonal výsluchom odporcu a listinnými dôkazmi a to najmä rozsudkom Okresného súdu v Revúcej zo dňa 28.01.2011, č.k. 5C/39/2010-96, emailovými žiadosťami odporcu o zamestnanie, potvrdeniami Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Revúca, vyjadrením Vysokej školy bezpečnostného manažérstva v Košiciach a zistil nasledujúci skutkový stav veci:

Zo zhodných tvrdení účastníkov súdu vyplynulo, že odporca v mesiaci jún 2013 ukončil vysokoškolské štúdium druhého stupňa na Vysokej škole bezpečnostného manažérstva v Košiciach. Z vyjadrenia prorektora školy vyplynulo, že absolventi druhého stupňa získajú titul inžinier. Pokiaľ je škole známe, ich absolventi sa z hľadiska uplatniteľnosti na trhu práce nachádzajú niekde v strede rebríčka všetkých absolventov vysokých škôl Slovenska. Z emailových žiadostí predložených odporcom mal súd preukázané, že od ukončenia vysokoškolského štúdia sa uchádzal o zamestnanie v ním vyštudovanom odbore minimálne u 11-tich zamestnávateľov a to na Colnom úrade v Prešove, v spoločnosti Alza, Kros, a.s., Slovak Telekom, Shark Computers, a.s., Penta Investments, s.r.o., MARK 2 Corporation Slovakia, s.r.o., Chemosvit SK, Tatry Mountain Resorts, Kia Motors Slovensko, s.r.o. a Dell, s.r.o., avšak neúspešne. Podľa vyjadrenia odporcu okrem týchto žiadostí (keďže posledná bola z mesiaca september 2013) sa o nájdenie práce pokúša aj naďalej (dôkazy o tom, však súdu nepriniesol) a to napr. v Slovenskej informačnej službe, v spoločnosti IBM a podal si aj opätovnú žiadosť do Kia Motors Slovensko, s.r.o., avšak tiež neúspešne. Podľa vyjadrenia odporcu sa mimo svojho vyštudovaného odboru uchádzal o prácu len v spoločnosti Tatry Mountain Resorts, kde mal záujem o akékoľvek zamestnanie. Z úradu práce odporcovi žiadna práca ponúknutá nebola. Podľa tvrdenia odporcu sa tento zúčastnil dvoch jednodňových kurzov organizovaných úradom práce, ktoré sa týkali čo najefektívnejšieho hľadania si práce.

Z potvrdenia úradu práce súdu taktiež vyplynulo, že odporca nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi ani o ňu nepožiadaval. Na pojednávaní odporca uviedol, že neuvažoval nad tým, že bude žiadať o dávku v hmotnej núdzi, skôr sa orientoval na nájdenie si zamestnania. Z vyjadrenia odporcu vyplynulo, že nemá žiadne zdravotné obmedzenia z hľadiska možnosti zamestnať sa v odbore, ktorý vyštudoval.

Z výpisu z obchodného registra spoločnosti DREVINSLOVAKIA, spol. s r.o. so sídlom Železničná 95/294, Revúca, vyplynulo, že jediným spoločníkom uvedenej spoločnosti je A. D. - súčasný manžel matky odporcu, konateľmi sú E. D. - matka odporcu a A. D., obaja bytom Maša 1270/20, Revúca. Spoločnosť má vo svojom predmete 21 oblastí podnikateľskej činnosti. Odporca na pojednávaní ohľadne spoločnosti DREVINSLOVAKIA spol. s r.o. uviedol, že táto spoločnosť nemá žiadnych zamestnancov na trvalý pracovný pomer, orientuje sa len na predaj. On pre túto spoločnosť vykonáva maximálne pomocné práce, keď je potrebné zaniest' na poštu nejaký balík alebo listy.

Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa ust. § 78 ods. 2 Zákona o rodine ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Podľa ust. § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom je jednou zo základných rodičovských povinností a trvá pokiaľ dieťa nie je schopné samé sa živiť. Zákon ju neobmedzuje s ohľadom na vek, jediné kritérium pre trvanie a existenciu vyživovacej povinnosti je schopnosť dieťaťa samostatne sa živiť. Túto možno charakterizovať ako schopnosť sám, z vlastných zdrojov a vlastným pričinením zabezpečovať všetky potrebné životné náklady. Schopnosť samostatne sa živiť je schopnosťou dieťaťa s ohľadom na jeho vek, rozumové schopnosti, zdravotný stav prípadne dosiahnuté vzdelanie, zabezpečovať si vlastnou prácou prostriedky na uspokojovanie svojich životných potrieb. Vyžaduje sa, aby táto schopnosť mala trvalý charakter. Aj po dosiahnutí plnoletosti dieťaťa, kedy by už dieťa vzhľadom na svoje fyzické a rozumové schopnosti bolo schopné samo sa živiť, predstavuje sústavná príprava dieťaťa na budúce povolanie prostredníctvom vysokoškolského štúdia prvého a druhého stupňa (ba niekedy dokonca aj ďalšieho štúdia) obdobie, počas ktorého trvá zákonná vyživovacia povinnosť rodičov voči dieťaťu, pretože sa napĺňa ďalšia podmienka schopnosti samostatne sa živiť - dosahovanie vyššieho vzdelania, s ohľadom na ktoré potom možno očakávať lepšie možnosti a schopnosti dieťaťa pri uplatnení sa na trhu práce. Pri pokračovaní dieťaťa vo vysokoškolskom štúdiu dennou formou, potom dieťa nadobúda schopnosť samostatne sa živiť až ukončením takéhoto štúdia.

Odporca vysokoškolské štúdium druhého stupňa ukončil v júni 2013, čím získal schopnosť samostatne sa živiť, teda vzhľadom na svoj vek, fyzické a rozumové schopnosti a dosiahnuté vzdelanie zabezpečovať si svoje životné potreby z vlastných zdrojov získaných prácou. Ako v konaní vyšlo najavo, odporca nemá žiadne zdravotné obmedzenia alebo zhoršený zdravotný stav, s ohľadom na ktorý by si nebol schopný nájsť prácu, či už v ním vyštudovanom odbore alebo inú prácu mimo neho. Preto súd vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči nemu zrušil. Schopnosť samostatne sa živiť odporca nadobudol v júni 2013, kedy zanikla aj vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči nemu. Keďže o zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľ požiadal až od 01.09.2013, súd neprekročil jeho návrh (§ 153 ods. 2 O.s.p.) a vyživovaciu povinnosť zrušil od ním navrhnutého dátumu, ku ktorému už podmienky na jej zrušenie splnené boli.

Pokiaľ odporca v konaní uvádzal, že napriek absolvovanému vysokoškolskému štúdiu nebol schopný zamestnať sa vzhľadom na situáciu na trhu práce, je potrebné uviesť, že zlá situácia na trhu práce a nedostatok pracovných príležitostí nemá nijaký vplyv na už raz nadobudnutú schopnosť odporcu samostatne sa živiť a teda ani na splnenie zákonných podmienok pre zánik vyživovacej povinnosti rodičov voči nemu. Zlá situácia na trhu práce a s ňou súvisiaca nemožnosť dospelého zdravého dieťaťa s primeraným vzdelaním zamestnať sa, nemá súvis s trvaním vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom. Predstavuje nezávislú vonkajšiu okolnosť postihujúcu rovnako všetkých, ako deti tak aj rodičov. Táto okolnosť preto nemôže ísť na ťarchu rodiča a zakladať alebo predlžovať jeho vyživovaciu povinnosť len z dôvodu, že on na rozdiel od dieťaťa zamestnanie má. (Porovnaj taktiež rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13.01.2013, sp. zn. 17CoP/13/2013, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.02.2013, sp. zn. 14CoP/9/2013, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21.11.2012, sp. zn. 17CoP/73/2012 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22.01.2013, sp. zn. 14CoP/135/2012)

Ostatnými tvrdeniami a námietkami účastníkov konania týkajúcimi sa či už možnosti odporcu zamestnať sa v spoločnosti jeho matky alebo otázkou dobrých mravov v súvislosti s vyživovacou povinnosťou navrhovateľa voči odporcovi sa súd bližšie nezaoberal, nakoľko rozhodnutie súdu vo veci bolo založené na iných skutočnostiach.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľ, ktorý bol v konaní plne úspešný by mal nárok na náhradu trov konania voči odporcovi, ktorý v konaní úspešný nebol. Nakoľko si však navrhovateľ v konaní žiadne trovy neuplatnil, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Banská Bystrica prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.